

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendivm Totivs Tractatvs De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

2. Hæreditas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

7 Mulier coram parocho suæ parochiæ nubens viro, ad cuius parochiam traxit se statim, si matrimonium fuit nullum, iam parochus prior fœminæ non potest assistere, ut iteretur matrimonium, *libr. 3. disp. 23. nū. 15.*

8 Alienigena se transferens in aliquam diecsem animo habitandi perpetuò, & cœpit habitare eo animo, quamvis statim mutet illum animum, potest ab Episcopo ordinari, & potest Episcopus agere omnia erga illum, sicut erga alios subditos, *lib. 3. disp. 23. nū. 16.*

9 Virtute Bullæ Cruciatæ, vel priuilegio rum religiosorum, licet ministrare Eucharistiam in die Paschatis aduenis, vagis, & peregrinis breui spatio habitantibus in aliqua parochia. Nechi tenentur ad Ecclesiam matrimonem confluere, *lib. 3. disp. 23. nū. 17.*

10 Mercenarij ad breue tempus locantes operas, ut ad fodiendum, &c. carētes parochiâ, vel distantes ab ea, possunt virtute bullæ, vel priuilegij religiosorum recipere Eucharistiā in Paschate; quia non acquirunt heri parochiam, *l. 3. disp. 23. nū. 18.* Item habitatio absolu- tē relata vxori, perditur & extinguitur eā secundō nubente, *lib. 7. disp. 91. nū. 50.*

Hæreditas.

i Filia solum, & non filius, siue vidua, siue filia familias, siue habitet in domo parentum, siue non, contrahens clani absque cōsensu patris, potest exhæredari, quamvis dignè nubat.

L

Secūs

Secūs dicendum, si est maior 25. annis, vel si adfuit consensus paternus, vel quando parentes pessimè erga filias se habent, differendo matrimonium malitiosè. Velsi ante consummationem ingrediatur religionem. Vel quando matrimonium clandestinum fuit nullum. Et est poenahæc imposita à lege valida iniurie canonico, lib. 3. rotā disp. 47.

2. Hæreditas, quando alicui aufertur, & non cantur hæredes ab intestato, amittitur in foro conscientiæ ante iudicis sententiam, li. 7. art. 87. no. 8.

Hæresis.

1. Hæresis de iure naturali est causa diuocij, dum non resipiscitur. Et tenetur catholicus diuertere, & potest authoritate propriâ sine restitutione hæretico, & ut recedat, non sufficit unus, vel alter actus hæresis, si coniux præratus sit corrigi. Secūs, si correctionē refugit. Et si resipiscat ante sententiam tenetur catholicus illum admittere; secūs, si post sententiam & separationem factam iudicio Ecclesiæ, non tencatur ullo modo admittere hæretico, quando per sententiam declaratur hæretico. Et non requiritur specialis sententia diuocij & tunc licitus est transitus catholicî ad religionem, vel ad ordines sacros, manente hæretico in saeculo sine voto. Secūs dicendum de hæretico, sine licentia catholicî, quæ sola sufficit. Item habita copula ante sententiam à catholicô cum hæretico post notitiam hæresis, nullo